

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. Исперих , 09.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ИСПЕРИХ, I СЪСТАВ в публично заседание на
двадесет и осми януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател: Юлияна В. Цонева Йорданова

при участието на секретаря Детелина В. Янкова
като разгледа докладваното от Юлияна В. Цонева Йорданова
Административно наказателно дело № 20203310200185 по описа за 2020
година

Въззивно административнонаказателно производство по реда на чл.59 и следващите
от ЗАНН.

Постъпила е жалба от Т. Т. Ц., ЕГН-***** от гр.Исперих, обл.Разградска, ул."****", бл.7, вх.Б, ап.31, съдебен адрес: гр.Исперих, обл.Разградска, ул."**** № 2 (чрез адв.Е.К., АС-Силистра) против Наказателно постановление (НП) № НП-13-21/13.08.2020г. на изпълнителен директор на Изпълнителна агенция "Медицински надзор" (ИАМН) – гр.София, с което за нарушение на изискванията на Глава втора, Раздел IV "Други елементи на диагностично-лечебния процес – преценки, диагностично-лечебни стъпки, клинично документиране“, т.8 „Клинично документиране на спешния случай“ от Наредба № 3 от 6.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт "Спешна медицина", издадена от министъра на здравеопазването, във връзка с чл.6, ал.1 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ) и на основание чл. 116б, ал.1 във вр. с чл.117 от същия закон на жалбоподателя е наложено административно наказание “Глоба” в размер на 1 500.00 (хиляда и петстотин) лева. Жалбоподателят оспорва Наказателното постановление като незаконосъобразно и претендира да бъде отменено изцяло. Твърди нарушение на материалноправните разпоредби и на процесуалните правила. Счита, че описаната фактическа обстановка е непълна и не отговаря на действителността. Субект на констатираното нарушение били лечебните заведения, а не физическите лица, осъществяващи със своя труд медицинска дейност. Отговорността на жалбоподателя била ангажирана въз основа на бланкетна разпоредба, без посочване на конкретни правила и норми, регламентиращи дължимото поведение, с което било

нарушено правото му на защита. Определя случая за маловажен, като в съдебно заседание, чрез процесуалния представител, развива доводи в тази насока.

Въззиваемата страна – Изпълнителна агенция "Медицински надзор" (ИАН) – гр.София чрез процесуалния си представител, ангажира становище жалбата да бъде оставена без уважение, а Наказателното постановление да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът приема за установено от фактическа страна следното: На основание Заповед № РД-13-21/15.01.2020г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Медицински надзор", по повод на постъпила жалба с вх.№ 96-00-15/10.01.2020г. от сестрата на починал пациент, относно неудовлетвореност от оказана спешна медицинска помощ от екип на ЦСМП-Разград, ФСМП-Исперих, комисия от държавни инспектори при въззиваемата ИА, а именно свидетелите д-р М. К. Н. и д-р Р. Р. Б., извършили проверка, с възложен срок от датата на издаване на заповедта и крайна дата 10.03.2020г. Проверяващите служители посетили ЦСМП-гр.Разград, както и ФСМП-гр.Исперих и установили от съдържанието на У.Ф.257 № 784, че на 17.09.2019г., в 18:26 часа, чрез ЕЕН 112 в Районно координационна централа на ЦСМП-гр.Разград, е постъпило спешно повикване за лицето М. Ч. Съобщават се данни, че пациентът не се подобрява след предходно посещение на адрес и поставена инжекция от спешен екип на ФСМП-гр.Исперих. Поставена била диагноза „Епилепсия“ и пациентът оставен на място у дома си. От предоставените Работни графици и Книгата за повиквания на ФСМП-гр.Исперих, е установено, че дежурен по график дневна смяна на процесната дата, е бил жалбоподателят – старши медицински фелдшер Т. Ц., който изпълнил посещението на адреса. Издал Фиш за спешна медицинска помощ № 1081 от 17.09.2019г., на името на пациента, в който били записани единствено „Работната диагноза: ”St. post Epi“ (Състояние след епилепсия) и часовете за изпълнение на адреса – „старт 18:40ч., на място 18:50ч., отпътува 19:00ч.; болница/свободна 19:05ч.“. В същия Фиш липсвали попълнени и/или маркирани другите реквизити, изисквани за клинично документиране на всеки спешен случай, а именно: „Анамнеза“, „Първоначален преглед“, включващ сведения за: установен „неврологичен статус“ с маркиране на данни относно съзнание, отпадна симптоматика, зеници; оценка на съзнанието по „Glasgow скала“ с маркиране на данни за реакция на очите, вербален отговор, двигателна реакция; маркиране на данни за „дишане“ с честота и тип; установената хемодинамика със записани и маркирани данни за сърдечна честота, артериално налягане, аритмии. Липсвало име и подпис на медицинското лице, изпълнило адреса, както и на пациента или негов близък за информираност за резултата от прегледа.

Контролните органи преценили, че липсата на отразяване на гореизброените необходими реквизити, представлява цялостна липса на клинично документиране на конкретния спешен случай, поради което съставили на жалбоподателя АУАН № ИАН-А-13-21 от 21.05.2020г. за нарушение на изискванията на Глава втора, Раздел IV "Други елементи на диагностично-лечебния процес – преценки, диагностично-лечебни стъпки, клинично документиране“, т.8 „Клинично документиране на спешния случай“ от [Наредба № 3 от 6.10.2017г. за утвърждаване на медицински стандарт "Спешна медицина"](#), издадена от министъра на здравеопазването, във връзка с [чл.6, ал.1 от Закона за лечебните заведения](#) (ЗЛЗ) за това, че на 17.09.2019г., в качеството си на медицински фелдшер и дежурен дневна смята във ФСМП-гр.Исперих, в посочения Фиш за спешна медицинска помощ № 1081/17.09.2019г., не е попълнил изискваните реквизити за клинично документиране на спешния случай в специфичния за дейността документооборот. Отбелязано е, че нарушението е за първи път.

Въз основа на АУАН последвало издаване на обжалваното НП № НП-13-21/13.08.2020г. на изпълнителен директор на Изпълнителна агенция "Медицински надзор" (ИАН) – гр.София, с което за посоченото нарушение и на основание [чл. 116б, ал.1 във вр. с чл.117 от ЗЛЗ](#), на жалбоподателя е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 1 500.00 (хиляда и петстотин) лева. Изложени са подробни мотиви, поради които случаят не е определен като маловажен.

Описаната фактическа обстановка се потвърждава пред съда от непротиворечивите показания на разпитаните по делото свидетели – извършилите проверката д-р М. К. Н. и д-р Р. Р. Б.. В подкрепа на описаните факти са и събраните писмени доказателства, вкл. и издаденият Фиш за спешна медицинска помощ № 1081 от 17.09.2019г., в който очевидно липсват отразени/маркирани данни по реквизитите от съдържанието на документа.

Въз основа на така изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН, от надлежна страна и против подлежащ на обжалване административен акт.

Разгледана по същество е неоснователна.

Наказателното постановление, както и Актът за установяване на допуснатото от жалбоподателя административно нарушение, са съставени в предвидените за това срокове, от надлежен орган и при спазване на изискуемите за тяхната валидност форма и съдържание. В тази връзка доводите на жалбоподателя за допуснати формални пороци на обжалвания акт са неоснователни и не се споделят от съда. Констатираното от проверяващия орган административно нарушение е надлежно индивидуализирано, съдържа необходимото описание на съставомерните елементи от фактическия състав на нарушението, посочени са конкретните законови разпоредби, нарушени с това деяние и съответните норми, въз основа на които следва да се ангажира административнонаказателната отговорност на нарушителя.

Въз основа на горното, съдът намира, че с процесното НП ясно, точно и конкретно от фактическа и правна страна са посочени предпоставките и основанията, и всички необходими елементи, които определят и индивидуализират административното нарушение, вменено на нарушителя, поради което по своята форма и съдържание, то отговаря на изискванията на чл.57, ал.1 от ЗАНН от формална страна.

Събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства, не налагат извод за фактическа обстановка, различна от възприетата такава от наказващия орган. Тя установява неизпълнение от страна на жалбоподателя на задълженията му относно надлежното документиране на спешен случай чрез попълване на съответната медицинска документация, като изискванията за това са ясно и конкретно регламентирани в Глава втора, Раздел IV "Други елементи на диагностично-лечебния процес – преценки, диагностично-лечебни стъпки, клинично документиране", т.8 „Клинично документиране на спешния случай“ от [Наредба № 3 от 6.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт "Спешна медицина"](#), издадена от министъра на здравеопазването, във връзка с [чл.6, ал.1 от Закона за лечебните заведения](#) (ЗЛЗ), като изисква „8.1. Навременно, прегледно, кодирано по подходящ начин и точно отбелязване в специфичния за дейността документооборот при спешен пациент на: 8.1.1.анамнестични данни за болния; 8.1.2. основно оплакване и абнормна клинична находка; 8.1.3. витални белези, документиран в динамика; 8.1.4. предварителна диагноза и планирани изследвания; 8.1.5. резултати от направените изследвания и тяхната интерпретация; 8.1.6. предприети терапевтични стъпки и действия; 8.1.7. заключение и клинично разрешаване на случая; 8.1.8. автор на клиничното документиране.“

Приложената санкционна разпоредба на [чл.116б, ал.1 от ЗЛЗ](#) ангажира административнонаказателната отговорност на тези субекти, които извършват дейност в лечебно заведение по чл.10 от закона в нарушение на разпоредбите на ЗЛЗ и на нормативните актове по прилагането му, като е предвидена отговорност именно за физическите лица, които осъществяват спешна медицинска помощ (извършващи дейност в ЦСМП – арг. чл.10, т.1 от ЗЛЗ) в нарушение на нормативните изисквания. Ето защо възраженията по жалбата в тази насока, че следва да бъде санкционирано лечебното заведение, а не физическото лице, са правно неаргументирани. Законът санкционира и лечебните заведения със съответна имуществена санкция, но на различно основание, предвидено в разпоредбата на чл.116б, ал.2 от закона.

Несъмнено дейността на жалбоподателя като медицински фелдшер във ФСМП-

гр.Исперих попада в обхвата на цитираната Наредба № 3 от 6.10.2017г. и същият следва да съобразява дейността си с разписаните правила, включително и в Глава втора – "Елементи на диагностично-лечебния процес в обхвата на медицинската специалност "Спешна медицина", Раздел IV "Други елементи на диагностично-лечебния процес – преценки, диагностично-лечебни стъпки, клинично документиране", т.8 „Клинично документиране на спешния случай“. Законосъобразно е прието от административнонаказващия орган, че в длъжностното си качество, жалбоподателят е осъществил и следва да бъде санкциониран за извършено от него административно нарушение по [чл.116б, ал.1 от ЗЛЗ](#), предвиждащ административно наказание „Глоба“ от 1 500 до 3 000 лв. за лице, което наруши разпоредбите на ЗЛЗ или нормативните актове по неговото приложение при извършване на дейност в лечебно заведение. Нарушението е формално, на просто извършване.

Съобразно доказателствата по делото, от субективна страна нарушението е извършено виновно по смисъла на чл.7 от ЗАНН, като жалбоподателят е бил в състояние и е имал възможност при полагане на дължимата по закон грижа да изпълни задълженията си, но въпреки това не извършил необходимото за осигуряване изпълнението изискванията на закона.

Съдът прецени, че следва да остави без уважение и искането за определяне на нарушението като маловажен случай по [чл.28 от ЗАНН](#), за което жалбоподателят не следва да бъде санкциониран, тъй като няма основание да се приеме че случаят разкрива по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с типичните случаи на нарушения от този вид (арг. от [чл. 93, т. 9 НК](#)). Административнонаказващият орган е изложил подробни съображения, поради които счита, че нарушението не може да бъде квалифицирано като маловажно и съдът изцяло споделя тази обосновка. Описани са особеностите на сериозно животозастрашаващо състояние, което не може да оправдае и най-дребния пропуск за надлежното му документиране по начина, по който изисква закона.

Наложеното на жалбоподателя адм.наказание „Глоба“ в размер на 1 500.00 лева е определено в минималния, предвиден от закона размера и не съществува процесуална възможност за изменение на същото в насока смекчаване отговорността на жалбоподателя. Като се имат предвид и изложените съображения, характеризиращи деянието с по-висока от обичайната обществена опасност, то съдът приема, че така наложеното наказание ще изпълни изискванията на закона за превенция.

По изложените съображения и на основание [чл. 63 от ЗАНН](#), съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № НП-13-21/13.08.2020г. на изпълнителен директор на Изпълнителна агенция "Медицински надзор" (ИАМН) – гр.София, с което за нарушение на изискванията на Глава втора, Раздел IV "Други елементи на диагностично-лечебния процес – преценки, диагностично-лечебни стъпки, клинично документиране", т.8 „Клинично документиране на спешния случай“ от [Наредба № 3 от 6.10.2017г.](#) за [утвърждаване на медицински стандарт "Спешна медицина"](#), издадена от министъра на здравеопазването, във връзка с [чл.6, ал.1 от Закона за лечебните заведения \(ЗЛЗ\)](#) и на основание [чл. 116б, ал.1 във вр. с чл.117 от същия закон](#), на жалбоподателя Т. Т. Ц., ЕГН-***** от гр.Исперих, обл.Разградска, ул."****", бл.7, вх.Б, ап.31, е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 1 500.00 (хиляда и петстотин) лева, като ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр.Разград в 14-

дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Исперих: _____